

Vítání Jara 2006 na Ostrově

Máme po Vítání jara a jako každý rok se nás sjela na Niti-natu necelá stovka dospěláků a naštěstí i naše mladá generace se ráda zúčastní, tak se po mnoha letech zase na potlacháči objevují malé děti. Je s nimi veselo, ale při velikonočním rozmarném

počasí, jsem maminkám ani trochu nezáviděla, kolikrát musely děti převlékat a sušit a zase převlékat. Nejraději si hrály před obrovským stanem ve velké louži, kterou se snažily přeplavat, přebrodit po kolenou, nebo jen tak přeskákat ve snaze z ní vylovit své hračky. Myslím, že se tam topilo asi deset dinosaurů. V pátek se těch 12 pohádkových měsíčků kolem ohně rvalo, kdo nad ním mávne kyjem silnější rukou a podle toho nám vládlo počasí, po dešti přišly kroupy, pak trochu slunka a zase kroupy a také sprška. Večer těsně před zapálením velkého ohně, byl náš

kruh rozehnan krupobitím a hudebníci s kytarami doslova nacpáni do přístřešku, který prozřetelně postavil kamarád Moose. Hranici už nechránila plachta a louče měly pak moc starostí, aby oheň zahnal tmu a přinesl teplo těm, kteří opustili teplo domova, aby jim odměnou bylo prožití pár dní a nocí v náručí divočiny v partě lidí, kde se roky moc nepočítají. Je neuvěřitelné kolik taková parta má síly, těch písniček nových, starých i nejstarších, co rozezvučí stoleté stromy a propletou se jiskrami k temnému nebi, chvílemi posetému hvězdami. V těch chvílích cítíš, že lidé co nenávratně odešli, jsou tu přes to s námi a pokud tyhle hranice a hraničky zapalujeme, jsme tu navždy.

Nechyběl ani letos Žroutův svařák pro mlsouny, byl sladký jako med přímo od včelíček a páteční odpoledne se mnoho vandrackých tváří zalesklo masnotou nad hrncem s rozesmátými prasečími hlavami a prsty si olizovali až k lokti. Takový ovar mnozí neviděli mnoho let, ale chutnal jak za mlada. A piva bylo, že se snad ani nevypilo, objevil se i dort, ale už jen rozplácly na tváři kamaráda Fonyho, slavil 60-tku. A aby dětičky veděly co je velikonoční

beránek, tak se dva našli i s červenou mašlí na krku. Upekly je dvě Věrky Hamižníková a Macková, co se sem provdaly v pozdějších letech a přivezly si na ně formy. A zatím co děti hledaly na plázi roztroušená velikonoční vajíčka, dodělával se guláš. Nikdo se nebál, že se na něj nedostane, kotel nám skoro nestačil a knedlíků bylo i na přidání. Mlsouni si ho přihřáli i v noci a ráno zase ti, co v noci už spali, si ho dali ke snídaní.

Musíme poděkovat všem kamarádům, kteří nezištně pomáhají při přípravě dřeva, stavění hranice, dělení se o všechny možné dobroty a hlavně rozdávání té dobré nálady a veselí po všechny dny.

Maruška

Z Pad'ourových zapomínek

Sportem k

At' ty tečky nahoře doplní každý jak chce, je určitě dobré, že trampové na tělesná muka, způsobená kolektivním pohybem, nikdy nezanevřeli.

V době transportů limuzinami až do lůna osad, či parkování offroadových bydlíků na doslech od ohně, je velice potěšující pohled na fotbálek mezi aktéry Yukonu, či na plachtění špalíčků po zásahu polínkem při akcích Modrého Orla. Různá klání, převážně volejbalová, nohejbalová, ale i ping-pongová či hokejová byla vždy neodmyslitelnou částí osadního života (a doufejme, že i budou). Bezmeznost trampské fantazie plodila pak i další taksporty, jako házení válečkem, boj na kládě, hopsání v pytli a podobné kostitřasovky.

Sázavská Montana vlastně vděčí sportu za svůj název díky permanentnímu "sbírání" vítězných pohárů z drtivé většiny nejen předválečných meziosadních volejbalových turnajů. V původním Údolí Hvězd vyrostlo několik osadních chat, z nichž právě Montana triumfovala volejbalovým fenoménem mezi osadami natolik, že se po ní začalo nazývat celé údolí a původní název upadá v zapomnutí.

Poháry a plakety, vystavené po celá léta v osadní hospodě, se stále perfektně třpytí, neboť osada slaví každoročně den leštění pohárů (zlí jazykové ovšem tvrdí, že se osadníci průběžnou konzumací během leštění sami "zleští" tak, že už nerozeznají ty vyleštěné, takže každý blýskají několikrát).

Sportovní klání však nebývá pouhou demonstrací svalů a dovednosti údů pro fandy a skalní příznivce, na své si přijdou i srandičkové, hecíři a škodolibci, neboť kiksů a demonstrací neohrabanosti aktérů je pro diváky vždycky přešrše.

My jsme dokonce zažili při jednom lesním fotbálku i striptýz, ale to musím popsat celou historku:

V 64. čísle Stopy jsem vyprávěl, jak nás přepadly lišky na vandru Orlickými horami, kde jsem avizoval i míč, který jsme - mimo kytar - vláčeli na čundry. Příhodou s liškami ale vandr nekončil - teprve začínal. Po rozloučení s myslivnou na Skalce jsme pokračovali v dosahu Zlatého potoka k horám.

Když jsme po chvíli putování přírodou zahlédli malebnou vesničku, usoudili jsme, že jednak je třeba nakoupit nějaký proviant do pustých hor a jednak jsme byli zvědaví na místní "orlické" gurmánské speciality (stejně jsme si dali vždycky guláš). Spolu se Zbyňd'ovým heslem, že jedno pivo nikoho neporazí (táta byl hostinským), jsme zakotvili v místní osvěžovně. Během dlabance jsme plánovali kam a kudy, leč osud chtěl jinak.

Okolo výčepu se klátil jakýsi chasník, dokuřující cigaretu a nevěda co s vajglem, cvrkl jej do vzduchu. Neřízená střela našla svůj cíl u našeho stolu ve výstřihu Jitky. "Malej" Pavel (k vybuzení mu stačilo málo) vystartoval po chlapovi, aby se omluvil, což tento neučinil, naopak se vyjádřil dost nezpůsobně, což Pavel vyřešil jistým tělesným kontaktem, lidově zvaným facka jako kráva. Inkasující zařval: "Kdo se chce prát?" a to už se od stolu zvedl Zbyňd'a, páč Jitka byla jeho chráněnkou, tak se za něj přece nebude prát Pavel.

Na rozdíl od místních jsme věděli, že Zbyňd'a ztrávil vojnu ve vrcholovém středisku zápasníků Dukly, čímž jsme si - po odchodu obou do místního "ringu" s asfaltovanými stěnami nad žlábkou -

nepřipouštěli moc starostí. Zbyňd'a skutečně nezklamal a zdroj vzruchu se kamsi odpotácel. V tu ránu nás přišel inkasovat hostinský se slovy: "Pánové pryč, a rychle, budou problémy!".

"Přepadne nás asi celá vesnice, jenomže jim dojde brzo munice....." - parafrázoval kdosi x-tou sloku "Vileminy".

"Vy volové", oslovil nás "po našom" hostinský, "to je vysokej estébák, a za chvíli je tu celej regiment esenbáků z celého vokresu, tak se ve vlastním zájmu koukejte někam vypařit!"

Od stolu místních se zvedl chlapík v lesácké uniformě se slovy: "Nebojte se, kluci, já vás schovám, že vás nenajde ani pohotovostní pluk!" Mého bratrance z myslivny na Skalce znal velmi dobře, takže po chvíli jsme šupajdili hustým lesem směrem k horám. Narazili jsme na mýtinku jako z pohádky a náš průvodce poradil, zůstat zde alespoň do druhého dne. Věděl proč, po chvíli jsme slyšeli z dálky "bublání püllitrů", což byl typický zvuk tehdejších motocyklů Jawa 500, používaných SNB. Když lesák odešel, vybalili jsme míč, páč kousek plácku vedle paseky přímo vybízel k fotbálku. Něžnější část osady (4 kousky) usedla na mez a předstírala, že sleduje naše plahočení za balonem. Pojednou Andula vyskočila do výšky, zařvala, bleskově si stáhla kalhoty (všechny) a pádila mezi fotbalisty. No, byli jsme u ní zvyklí na ledacos, ale striptýz odzdola - to tu ještě nebylo. Pak vyčítavě zapištěla na toho svého: "Jííírko, já sem raněná, a ty si klidně hraješ dál!", což samozřejmě vešlo navěky do osadních análů.

Vysvětlení je prosté - to nebohé děvče pokrylo sedinkou přesně tu díрку na mezi, co skrz ni prolézají vosy jak do, tak i z hnízda uvnitř meze.

A že ty lesní (vosy) píchaly jako šicí stroj, o tom - při pohledu na Annu - naprosto nikdo nepochyboval.

Zbývá dodat, že žel - Jitka zasedla k Věčnému ohni jen pár let po tomto vandru, "malej" Pavel chvíli po ní a posléze i Andulin Jirka. Drží nám Tam místo.

Ahoj - pad'our Zdeněk

Jarní oheň na Kubštejně.

Dne 20,5,2006 proběhl na Kubštejně u Moravské Chrástové jarní oheň T.O. Zlatá růže, Tornádo, Netopýr a Vlci. za účasti 315 kamarádů a kamarádek z cele ČR a SR. Na stožáru bylo 21 vlajek.

Soutěže proběhly odpoledne za účasti všech bez rozdílu věku. Tornádo dělalo kolek. Zde zvítězil Martin, Zlatá růže dělala hod nožem, vyhrál Bivoj, Netopýři pořádali střelbu prakem - vítěz Piliňák, v hodu podkovou u Vlků zvítězil Seba. Podávalo se 11° pivo Polička, kterého se vypilo 24 sudů.

Oheň vzplál v 19,00 hod. Zapaloval ho za kamarády ze západu Karel z Luňáků, za kamarády z jihu Kamil z Tornáda, z východu Dandy ze Svitav., za kamarády ze severu Cancar z Černých mustangů. Vlajku a vzpomínkovou písničku za zesnulé kamarády a kamarádky zahrálo Tornádo.

Ve večerním programu vystoupily trampské skupiny Tornádo, Netopýři posílení skupinou Feet boys., Stařáci, Horizonti a Monzun. Krásným zpestřením večera byla ukázka Labutího jezera a Kastelánův fejeton.

Akce se povedla, bylo pěkné počasí, až na 4 bouřky a většina zúčastněných se dobře bavila. A tak zase příští rok ve stejném složení ahoj a zdar jak sviňa.

Dundy šerif T.O.Vlci, www.vlcibrno.wz.cz, foto Jituš Vlci

Horní Jelení u Chocně

Podle vzletných slov Hanky Hosnedlové, „malé městečko uprostřed lesů,“ bylo opět místem festivalového setkání zastánců a příznivců opravdové trampské muziky. I když někteří kamarádi prohlašují, že pravidla pro interprety jsou dost tvrdá, opak je pravdou. Jestli chceme udržet naši krásnou trampskou kulturu, je nutné stát za svými slovy a neplést si ryzí krásu trampské muziky s rozměňováním a prolínáním jiných umělých ufnukaných žánrů, což není ku prospěchu věci. Uchovávat a chránit své tradice. Jsou i kapely, které se pokouší naše staré krásné trampské písničky obléci do nového hávu a tím je takzvaně vylepšit. To je nesmysl, i tato muzika v sobě skrývá mnoho rozmanitých žánrů a záleží jen na citu a způsobu podání. Jenom předělávat tradicionál nejde, z toho by byl paskvil. Jak říká odborník na tohle téma skladatel a spisovatel **Kapitán Kid Velínský**; „...“, Došlo mi, že trampové dělali ve dvacátých, třicátých letech to samé, co my později. My jsme se opíčili po amerických lidovkách, které k nám tehdy přicházely, a tak jsme tam najednou měli spoustu kovbojů, a po rock and rollu, a tak nám to začalo dusat. Podobně oni vycházeli z tehdejších hitů. Pokud jsem měl něco proti starším písničkám, tak to bylo tím, že jejich jazyk a myšlení zastaralo. Není to tím, že by byli blbí a my chytří, ale tím, kdy žili. My bychom psali na jejich místě stejně. Když si přečteš knížku z dvacátých let, tak tě zarazí nejen infinitivy na -tititi, ale i slovosled, slovní zásoba. Když si přečteš i noviny z dvacátých let a dáš si to dohromady, tak ti k tomu texty tehdejší trampské písně sedí. Oni tak tehdy prostě mluvili a mysleli. To je obraz doby. Mně vadilo, když tak někdo psal v letech šedesátých, protože to neodpovídalo jeho době.

To samé platí i o jiném umění. Dneska se na něj díváme jako na památku, a stejně se musíme dívat i na staré trampské písničky. Proto jsem se rozhodl nahrát je co nejautentičtěji. Někteří trampové, které jsem do té doby považoval za rozumné, mi říkali: „No jo, ale jak my to děláme, to je lepší.“ To je blbost. To je jako kdybych přišel do symfoňáku a řekl: „Kluci, budeme dělat Beethovena, Pátou, ale jinak. My jsme vymysleli lepší melodii.“ To nejde, stejně jako nelze přemalovat něčí obraz.“ Zpátky k Trampskému festivalu v Horním Jelení, bez nadsázky se dnes dá říci, že zde kamarádi v čele s **Jiřím Fredem Jedličkou** vytvořili **arbitr tradic** a každým rokem se sem sjíždí stále více kamarádů, kteří už mají dost umělých a neupřímných písniček a začínají se vracet ke svým kořenům.

V letošním roce už se slavil 31 ročník a 26-28.5. se městečko Horní Jelení zaplnilo kamarády z celé republiky. Hrál se u táborového ohně, po hospůdkách a hlavně na pódiu, kde se sešlo 21 kapel. Z ranního a odpoledního předkola postoupilo do večerního finále s pomocí poroty a rozhodnutí diváků těchto 10 kapel:

Špunt - Brno

Brzdaři - Olomouc

Býbr - Chlumecko

Věrná trojka - Jičín

Sešlost - Praha

Trepka - Nejdek

Chrupa - Chrudim

Bab - Trio - Česká Třebová

Kamarádi Staré řeky - Beroun

Santa Fe - Havířov

Nakonec porota rozhodla takto:

1. místo/ Kamarádi Staré řeky

2. místo/ Santa Fe

3. místo/ Trepka

Cenu diváků získala kapela - Kamarádi Staré řeky.

Škoda jen deštivého počasí, ale to nic nevadilo i přesto byl zaplněný sál s více jak 400 kamarády a u ohňů pod celtami, nebo v hospůdkách se po skončení (po půlnoci) pak hrálo až do rána. Díky všem muzikantům za to, že nezapomínají na vše krásné, co nám zde zanechaly minulé trampské generace. **Kamarádi z Horního Jelení, děkuji za dobře vykonanou práci a krásné hudební prožitky.**

AHOJ - Ladislav Frank Nykl - Západní Čechy.

Výroční slezina STO Vancouver na Squamish River, květen 2006

Squamish nás přivítal ve středu přesně tak, jak to máme nejraději. Mohutné stromy se v posvátném tichu klaněly totemům a lesním šerem pronikaly sluneční paprsky zapadajícího sluníčka. Bílé čepice hor klouzaly po ledovcích do údolí řeky a dodávaly jí sílu, aby svým prudkým tokem ukusovala břeh pod kořeny velikanů. Už brzo sebere i kus cesty k potlachovišti, jestli si příští jaro nenajde

jiné koryto.

Jsme tu sami v té nádheře a u malého ohýnku vzpomínáme na kamarády, co už tuhle krásu s námi neprožijí.

Najednou máme návštěvu, dva mladíci kempující za lesíkem v zákruhu řeky se diví, co tu děláme, máme být na 38 milí, toto místo jim Dejna (Dana) dala. Mají si tu udělat velikou párty, pozvat všechny své kamarády se vším ramusem...Nechce se nám věřit, že by trampka a kamarádka, ať už v sobě nosí zlobu jakoukoliv, udělala takovou špinu. O slezině STO pod totemy věděla od začátku dubna, ale věděla také, že tam není zvána. Ovšem taková pomsta to nemůže být pravda.

Přijelo nás hodně kolem stovky. Abychom si uchránili aspoň trochu místa jen sami pro sebe, stáhli jsme se na ten nejvzdálenější konec, kde se ještě dá udělat oheň. I tam za námi přišli, že právě na tomhle místě musí mít postavenou scénu s reproduktory, „Dejna“ jim přece slíbila vše kolem řeky, musíme jen všichni odejít s auty, ale můžeme si užívat s nimi, určitě se nám to bude líbit. Po ujištění, že si vždy děláme sami svoji muziku a tohle místo že neopustíme, vyjednatelka rozhněvaně odešla s tím, že nás přijde vyhnat government. Za \$2000 si prý koupili povolení. Žádné ale neukázali.

Pak přijela ona, TULAČKA. Od tohoto weekendu má více přezdívek, ale ani jednu lichotivou. Přes to, že jsme všichni trpěli tím pekelným rámussem, nezvedl se ani jeden z nás, aby přejel k tak zvanému „Táboráku kamarádství“! Jakého kamarádství? Ten, kdo je schopen něco takového spáchat, není kamarád.

Stydíme se, že ona si tak říká a u jednoho ohně s ní sedět nechceme.

V jednom z jejích emailů napsala „oni si lidi sami vyberou kam půjdou“. Kolik lidí jí přijelo? Tři. Nestačilo jí to, dále rozesílá své nepravdy kterými rozeštvává lidi a štvě proti STO.

Těm mladým, mnohdy ještě nezletilým, lidem byl jejich 48 hodinový maraton plný rámusu a drog (hudbou to nelze nazvat), pokažen též. Platili za to totiž každý 60 dolarů. A pro ně Češi od totemů jsou nyní lháři. Do takového světla nás postavila vždy upřímná

DANA- TULAČKA-TOULAVÁ a její Liberty tramping.
Maruška, Vancouver Island

Co si o tom myslí

Tulačko,

já si myslím, že jsi to velice přehnal. Ty sis vůbec neuvědomila důsledek svého konání, když jsi obvolávala ty psycho-sprátky nebo drogdealery, aby si tam přišli udělat pod našimi totemy drogovou rošádu. Byla to od Tebe velká zlomyslnost, bylo nás tam asi 100 a nikdo z nás Ti takovouhle sviňárnu nezapomene. Ještě sami za námi přišli a řekli nám, že jsi je ujistila, že žádná "Czech party" tam letos nebude, že vše je za mostem. Proto chtěli, abychom z potlachoviště odešli. Tak tolik o Tvém trampství. Když se považuješ za trampa, tak bys měla vědět, že taková muzika, jakou oni provozovali, vůbec nepatří do lesa, kam si trampové přišli zahrát a popovídat s kamarády, které neviděli celý rok nebo dva. Díky tobě jsme si moc nepopovídali, protože bubny, vlaky a letadla tam řvaly v takové intenzitě, že jsme se moc neslyšeli. Jak jsi ale mohla vidět na vlastní oči, tak nás to neodradilo a stejně jsme zůstali věrní původnímu potlachovišti a myšlence.

My se vždycky těšíme na Slezinu v Kanadě a bylo nám jedno, kdo to pořádá, jestli Bobin nebo Ty. Nesmíš zapomenout, že pro nás to je 6 hodin jízdy a navíc jsme měli s sebou kamarády z Oregonu a Californie, kteří měli ještě větší výdaje. Tony a já jsme si vzali dovolenou, abychom si odpočinuli z každodenního chaosu a vůbec nás ani ve snu nenapadlo, že takzvaná kamarádka to celé posere, protože není po jejím. A to ani nemluví o ceně benzínu nebo o letenkách.

Dano,

Bud' tak laskavá a přestaň nám posílat E-mail, protože nás vůbec nezajímají Tvé nářky a hloupé výmysly. Tramping byl vždy kamaradství a ne nějaká politická fraška a jestli jsi to po tolika letech nepochopila tak mezi nás nepatříš.

Sincerely

Olga a Tony, Washington

* * *

Dano,

víš dobře, že Honza je celý týden ve Vancouveru a navíc, že s kompjutrem nemá nikdy co do činění, takže ho nemá cenu touhle cestou kontaktovat. Ale na otázku ti zkusím odpovědět sama.

Než Honza odjel na coast, volal k nám Bobin a ptal se na náš názor na celou věc. Souhlasili jsme s tím, že ten sloup s hesla, co jste tam vztyčili, je opravdu nevkusný. K totemům máme všichni respekt a určitý pocit posvátnosti a váš výtvarný tyto pocity napadá. Nežlob se, ale kdo je Gody, Tulačka a další "autoři", abychom měli jejich "moudré myšlenky" vystavené vedle totemů? Takže fakt, že chce STO tuhle krásu odstranit, by tě překvapit neměl.

Nemyslím si, že by dopis od Bobina byl vulgární či oplzlý. Naopak dává ti slušné najevo, že se členové STO chystají váš výtvarný odstranit a máte-li zájem, máte čas ho přestěhovat, aby jste o něj nepřišli. Máš-li pod oplzlostí na mysli termín "Pyj Moudrosti", tak ten vyžblebt můj vlastní Honziček u nás doma v kuchyni, protože si ten váš "peň" nemohl zapamatovat a s vtípem sobě vlastním okamžitě našel náhradní. A protože opravdu našel vtípnou karikaturu toho staročeského výrazu "peň", jeho výraz se ujal.

Naopak bych ti ráda řekla, že přestože mám na věc podobný názor jako ty - tj. chci, aby měli lidi good time a nehádali se, stejný názor vyjádřil i Bobin za STO - nechť jí vyvolávat nesváry (to je citace z jeho dopisu). Oslovil tě tam naprosto slušnou formou, nedával ti žádná jména (viz tvé

názvy Napoleon, e.e.e.e Bobinek a Bobineček), ani tě nenapadl z toho, že kam přijdeš, tam umíš udělat akorát průser - jak píšeš ty o něm a už vůbec jsem tam nenašla žádnou výhrůžku, zatímco ty píšeš - cituji "ten chudák ani neví, co by se stalo, kdyby se Tulačka opravdu naštvála..." Přečti si schválně ještě jednou oba dopisy - ten jeho a pak ten svůj a zjistíš, že to , z čeho obviňuješ jeho, v jeho dopise přítomno není, zato ty ses docela vyznamenala.

Kdyby sis sama tyhle jízlivosti v dopise odpustila, souhlasila bych jednoznačně s tvým názorem, že je třeba budovat soudržnost, přátelského ducha a mezi lidmi eliminovat nesváry. Ale sama si odporuješ, když v dopise, který veřejně rozesíláš všemu okolí, lidem (konkrétně Bobinovi a Satanovi) dáváš hanlivá přívlastka a označuješ je za diktátory. Promiň, ale s těmito výrazy nemůžu souhlasit. Naopak jsem si teď vzpomněla, že už jsem se tě delší dobu chtěla zeptat, co je to za termin "Liberty tramping", v jehož "duchu" pořádáš Táborák Kamaradství. (Jestli můžu poprosit, neuzívej zkratku T.K., protože ta už se ujala pro Trampskou Kytaru a já bych nerada, aby se tyto dvě akce omylem někde zaměňovaly.) Ten výraz jsem nikdy před tím neslyšela, takže předpokládám, že jsi ho vytvořila sama a ráda bych věděla, co tím myslíš. Od čeho je vaše forma trampingu osvobozena? Nebo chceš naznačit, že jiné (naše) formy trampingu jsou totalitní?

Myslím si, že tě docela znám a mám za to, že vše myslíš dobře. Ale, Dano, v rámci své literární manie si často nevidíš do pusy a pak se neví, že tvé výrazy lidi provokují a děláš si nepřátele. Zkus si, prosím tě, vždycky ještě několikrát znovu přečíst a zcenzurovat, co pouštíš do světa (a to včetně pravopisu).

A ještě k jedné věci se chci vyjádřit, když to tady vše znovu pročítám. Cituji "nevím, zda je vám známo, ale opět na poslední chvíli svolávání sleziny STO vzniklo tak, že si Bobineček zajel za Říšou a tam fňukal, že ho Tulačka na táborák kamaradství nepozve a tak že on si to musí zařídit sám jinak." Slyšíš se, jak se ho snažíš zsměšnit? A naprosto s jistotou si dovoluji pochybovat o tom, že by Bobin potřeboval v Řišy fňukat nad tím, že ty ho někam nezveš. A jako fakt ti můžu říct, že Bobinova pozvánka na Squamish nám přišla o několik týdnů dřív než ta tvá na Táborák kamaradství. Tak se vzpamatuj a neblbni.

Nelíbí se mi fakt, že slezina na Squamishi je jen pro zvané. Vždycky tam jezdila celá parta a nikdy nebyly žádné problémy. A taky si neumím představit, jak by chtěl někdo někoho odtud vyhazovat. Ale rozumím jedné věci, na ten flek má opravdu claim STO a i když samozřejmě o tom kanadská veřejnost není podrobně obeznámena, mezi námi Čechy, kteří tam jezdíme léta, je to dobře známý fakt. Takže když jim tam někdo z našich lidí, kteří vědí o co jde, začne stavět své výtvary vedle jejich totemů, považují to za snahu nějaké jiné skupiny si ten flek zabrat. Myslíš, že kdyby přijel někdo třeba na Údolí děsu nebo na Kačák a začal tam osadníkům stavět kůly s cedulema, že by se neozvali a necítili se ohroženi ve svých právech? Taky nad tím popřemýšlej a snaž se vžit do pocitu té druhé strany, než ji začneš zsměšňovat a urážet.

To je vše . Howgh.

Jinak všechno dobré.

Zdraví Lenka

WEEKEND, NA KTERÝ SE NEDÁ ZAPOMENOUT.

Chtěl bych Vám všem, co jste přijeli, poděkovat za účast na májovém weekendu na Squamish. Také za to, že jste statečně přežili bubny a otřesy země okolo nás. Pátek začal dobrou náladou, sjelo se nás okolo stovky. Zábava u ohně byla ohromná, hrálo se do 6-ti do rána, i když jsme dozvěděli, že v sobotu má na naše místo přijet asi 300 Kanadiků, kteří zde budou mít koncert. Chtěli být původně na starém místě za mostem, ale Tulačka jim řekla, že za mostem dělá akci Čechů, tak at' si klidně udělají svůj koncert u totemů, že tam nikdo z nás nebude. Přitom věděla o mé akci 2 měsíce dopředu. A po tomhle měla ještě tu odvahu, přijet v pátek mezi nás a tvrdit, že o ničem neví. Zároveň rozdávala papír, kde psala že na potlachovišti má být koncert, tak at' se všichni přestěhujeme na její místo za mostem. Jak ale vyhrožovala, že se lidi sami rozhodnou, jestli chtějí trávit weekend s Bobinem anebo s Tulačkou, tak se taky stalo. Nás bylo u ohně kolem stovky a ona seděla u svého ohně ve čtyřech. Vloni napsala a pověsila na kůl vedle totemů, že tramp je čestný a kamarádský člověk. Jako každý diktátor tam neopomněla zvěčnit i své jméno. To co udělala stovce kamarádů, kteří přijeli ze všech koutů zalomit palec a vyřvat svoje hlasivky, se nedá snad ani pochopit. Tímhle jasně dokázala, že

ona ten čestný a kamarádský člověk není a tím pádem není ani tramp. Stydím se za to, že se takový člověk považuje za jednoho z nás. Nemyslím si, že někdo z nás by chtěl s Tulačkou sedět u jednoho ohně a zpívat písně o kamarádství. Kamarádi ji začali říkat "trampská škodná". Je to smutné, když si uvědomím, jak hluboko může někdo klesnout a přitom předstírat, že je kamarád. No a teď, když je po všem, místo aby se zahrabala pod zem, tak rozesílá e-mail všem a napadá hlavně mne a pár dalších kamaradů z STO Vancouver. Chci Vám jen připomenout, že ji můžete ve své e-mail zablokovat a mít od ní pokoj navždycky! Nezáleží přece na tom, jestli jsem tuhle akci pořádal já, nebo STO. Udělal jsem tuhle akci (a rozesílal pozvánky 14 dní před Tulačkou), abychom se sešli, potlachali a dobře si zahráli a zazpívali. To se díky kamarádství podařilo a tak Vám všem za to ještě jednou děkuji. Další akci plánuji na srpen u mne na ranči, a to Jarčín memoriál. Dám ještě vědět.

Ahoj Bobin...

Dodatek redakce STOPY

Za 17 let vydávání časopisu jsme se vyhýbali jakékoli debatě, která by vynášela na povrch rozdílné názory, to je jedno na co, v dění okolo trampingu ať zde v zahraničí, nebo doma. Jsme nedílnou součástí trampského trojúhelníku STO Vancouver, TPHB Calgary a Kamarádů Ostrova. Svůj vzájemný vztah jsme budovali už 26 let a potvrzují to nespočetné táboračky, potlachy, sleziny, velrybářské výpravy a velké vandry. Je to už rok, co Tulačka začala útočit na STO Vancouver. Na svůj oheň si bez optání vypůjčila kemp STO, kde umístila vedle totemů kůl s různými hesly (v češtině) napadající členy STO a na který nezapomněla dát své jméno, aby nebylo pochyby, komu teď kemp patří. Na odbočku z hlavní cesty dala turistický poutač, kde špatnou angličtinou vysvětlovala, že totemy vyřezali „Czechs and Slovaks“, kteří zde mají každoročně slezinu na „long weekend in May and July“. Pod to dala svůj telefon. Od té doby jsme přestali s Tulačkou udržovat styky, jelikož to pokládáme za zvandalizování posvátného místa trampingu. Kanadská veřejnost totemy brala na vědomí, pouze si mysleli, že patří indiánům a měli z nich i strach. Po Teslinu jsme od Tulačky Email zablokovali úplně. Útoky pokračovaly a vše vyvrcholilo její třetí akcí, kdy poslala nic netušící tři stovky lidí z Alumni klubu na akci STO Vancouver. To pokládáme za trampský terorismus, možná že pro to někdo najdete lepší výraz. Byl to historický táborák, zrovna jako krvavý potlach v Jetřichovicích. STOPA něco podobného nemůže ignorovat a pevně se stavíme na stranu STO. Kdokoli zaútočí na kohokoli z našeho trojúhelníku západní Ameriky, musí počítat s tím, že se budeme bránit. Tulačce nikdo nezazlívá vytvoření další trampské party ve Vancouveru (Liberty tramping), pořádání ohňů nebo vydávání svého časopisu. Vancouver je dost velký, aby tam bylo víc jak jedna osada nebo skupina trampů. Hnací silou by neměla být nenávisť proti jiné skupině. Všichni trampové svojí účastí hlasovali a konečně se poznalo, za koho to vlastně už rok mluví a koho zastupuje. Po ultimatu, které dostala od STO, její cedule z kempu zmizely. Co můžeme doporučit je, aby se omluvila trampům z STO Vancouver a skončila výhrůžky a pomlouvácnou kampaň proti každému, kdo s její válkou proti STO nesouhlasí. Než se tak stane, tak se budeme já i Maruš vyhýbat jakékoli akci, na kterou bude pozvaná i Tulačka. Je možné, že nebudeme sami. Aleš, Victoria, Vancouver Island

Trampská Kytara

Zdá se to až neuvěřitelné, ale je to tak. Zhruba za tři měsíce se znovu sejdou muzikanti u Honzy Námořníka, aby rozezněli nástroje i hlasivky na druhém ročníku "Trampské kytary". Festiválek

začíná nabývat na popularitě, což se ukázalo na loňském ročníku, kterého se zúčastnilo více lidí a získává pomalu ale jistě i na kvalitě interpretů. Proběhne od 1. do 4. září, což je dlouhý víkend "Labour day". Jsme pevně přesvědčeni, že se podaří opět navodit neuvěřitelnou atmosféru tak, jak tomu bylo v minulosti. Kdo má rád muziku a přijede na TK, nebude zklamán. Na letošní TK přislíbil opět účast Radim Zenkl, jehož virtuozní výkony na mandolinu slibují hudební zážitek, na který se nedá zapomenout. A samozřejmě po skončení oficiálního večera budou zase hudební maratóny u ohně, kde si mohou zazpívat i ti, co si na prkna netroufají. Svou tradici má už i prodej buřtů od Leničky z Edmontonu a sudové pivo, které si točí každý sám. Podmínky účasti zůstávají stejné. To znamená, že si každý musí přivést svůj

vaříč, na kterém si bude připravovat pokrmy či vařit kafe. Oheň bude jen jeden pro všechny a to až v odpoledních hodinách. Domácí zvířena musí na tento víkend zůstat doma. Vstupné zůstává na \$20. Kryje se z něho rentování aparatury a agregátu a vůbec všechny výdaje, spojené s TK. Protože se jedná o akci na soukromém pozemku, pořadatelé velmi ocení, když o sobě zájemci o účast na TK dají vědět na níže uvedené adrese, kde také získají popis cesty. Jistě chápete, že pokud budeme znát zhruba počet účastníků, pomůže nám to s přípravou hygienických zařízení a jiných nezbytností po celou dobu festivalu. Takže ještě jednou: Neváhejte a v září se uvidíme na druhém ročníku Trampské Kytary.

Ahoj Fony (STO Vancouver)

Kde se přihlásit?

Ada Vostry, 337 Blackburn Dr., East Edmonton, Alberta, T6W 1B4

Tel.: 780-437-1751 Email: avostry@shaw.ca

Trampské videodisky

- 1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD
- 2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD
- 3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD
- 4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD
- 5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003
- 6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD
- 7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD
- 8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD
- 9 - Yukon River 2003, 400 km 170 trampů v lodích na Yukonu
- 11 - Vítání Jara na Ostrově 2004, SVCD

- 12 – *Májový weekend na Tulameen River 2004, SVCD*
 13 – *Videokronika osady Kamarádi Ostrova - rok 1990, DVD*
Vitání Jara o Velikonocích 1990, Potlach K..O. v květnu 1990.,
Velký Vandr na Yukon v létě 1990 (Cassiar, Dempster Hwy)
Calgarský Potlach na Saskatchewan Crossing pod sněhem
 14 – *Události z videokroniky K.O. DVD obsahuje video*
č.5+11+12
 15 – *Videokronika - Velký Vandr 2004, léto na Lowry Lake*
 16 – *DVD Potlach na Bush River 2004, pořádala osada TPHB*
 17 – *DVD Vitání Jara na Ostrově 2005, videokronika K.O.*
 18 - *DVD Vzpomínkový táborák na Squamish River v dubnu*
Vandry s Kamarády Ostrova v červnu 2005, Big Doug kemp
 19 – *Teslin River 2005, 400 km na řece Teslin a Yukon*
75 trampů 12 dní v divočině nespoutaných řek
 20 – *Videokronika let 1983-1994, Vitání Jara a potluchy na*
Weeks Lake, Sarita River, Squamish, Finley Creek
 21 – *Vandry s Lampou, DVD, soubor záběrů ze života Lampy*
 22 – *Vitání Jara na Ostrově 2006, DVD, 25. výroční táborák ve*
zapsal do dějin kroupami o velikosti naftalínu.

Sháníš nějaký dárek pro kamaráda, kamarádku? Trampské video přiblíží naše trampování a prostředí, ve kterém vandrujeme lépe, než sebedešší dopis. Je to trvalá památka na prožité události.

Kolik stojí trampský videodisk?

Cena u disků není uvedena, očekává se dobrovolný příspěvek (donation only) a předpokládáme, že by měl uhradit výdaje spojené s výrobou a posláním. Novinkou je to, že každý jeden, kdo poslal finanční příspěvek na STOPU, má předplaceno a obdrží nejméně jedno DVD ročně, nebo více, (podle velikosti příspěvku). Pokud si nenapišeš o určitý disk, tak pošleme něco podle vlastní úvahy. Šek může být na US nebo CND banku, jinak nelze zpeněžit. Cash (US nebo CND \$) v obálce a ve staniolu dojde také. Za všechna ta léta vydávání Stopy se ztratila pouze jedna obálka. Čas od času nám finanční situace dovoluje, poslat video disky i někomu, kdo si to dovolit nemůže, ale o trampské DVD má zájem. Jsou to třeba důchodci, studenti a podobně. Patříš li do takové skupiny, dej nám vědět o jaký disk máš zájem. Povedeme to v patrnosti a dle možnosti vyhovíme. Zároveň chceme poděkovat kamarádům i kamarádkám, kteří přispívají ať malou nebo i větší částkou a tuto službu trampingu nám umožňují. V žádném případě bychom si to s Marušem nemohli dovolit z našich důchodů.

Disky hrají v DVD přehrávače nebo v počítači, který má DVD drive. Naším cílem je to, aby disky měl každý jeden tramp na světě, který o ně má zájem. Největší radost máme, když nám oznámíte, že jste si video pouštěli na nějaké trampské boudě nebo slezině. To většinou na laptopu, protože taková místa mají málokdy televize a DVD přehrávačky.

Předplatné na STOPU vždy bylo a stále zůstává dobrovolné. Trampské video hraje bez problémů ve všech částech zeměkoule, kam jsme to poslali, včetně Česka, Slovenska a Austrálie.

Emailem došlo . . .

V sobotu 14. ledna 2006 podlehl těžké nemoci kamarád Áda Regner, alias Fousatý Áda, alias Krakonoš. Zemřel v nemocnici ve Vancouveru v Britské Kolumbii, obklopen rodinou. Áda byl jedním ze zakládajících členů STO ve Vancouveru a jeho ochota bez řeči přiložit ruku k dílu, byla pověstná.

Áda byl doma víc v lese než ve městě. Jeho překypující energie mu nedovolila mentálně ani fyzicky stárnout a své toulavé boty si určitě odnesl na svůj poslední vandr. Dcera Judita splnila Ádovo poslední přání na soukromý rodinný pohřeb. Věra a Walter

DVD Vandry s Lampou

Video bylo dokončeno a první várka disků byla rozeslána. Naším cílem je, aby video o Lampovi měl každý tramp, který ho znal. Jsou tam záběry o jeho práci a ukázky jeho výrobků v oboru umělecké kovařiny, vandry, potluchy, sleziny, jeho účast ve Vancouverském divadle a mnoho písniček v jeho podání. Délka je asi 90 minut.

INTERNET

STOPA je také na WEBu a můžeš si ji stáhnout a natisknout i v barvě na této adrese:

<http://members.shaw.ca/stopa>

Stopa

Další linky na trampské stránky:

<http://domov-trampu.home.comcast.net/>

Baron - Colorado

<http://www.volny.cz/pucejir/>

Praha

<http://atrey.karlin.mff.cuni.cz/~mj/songs>

písničky

Napsal nám Jaroslav J. Bier:

S potěšením oznamuji, že písně z mého archivu trampské písně jsou pro všechny příznivce k použití ZDARMA.

<http://bierberry.homestead.com/>

Poradna

Jak si mohu zablokovat někoho na svém Emailu?

Mohu poradit pouze těm, co používají program Outlook z Office 2000. V normálním případě u všech slušných lidí funguje to, že pisateli napíšeš, ať si tě ve svém adresáři vymaže. Pokud to ale odmítá udělat, tak si můžeš pomoci.

Nastartuj Outlook a na horním MENU vyber *TOOLS-Rules Wizard*. Objeví se ti *DIALOG BOX* a klikni na *NEW*.

Je tam několik linek s pravidly. Vyber

Check Messages when they arrive - potom klikni *NEXT*

Objeví se „*What conditions do you want to check*“

Vyber check box „*From people or distribution list*“. Okopíruje se to do dolejšího okénka a ukáže se to pravidlo v modré barvě. Klikni na to a v následujícím okénku, které se objeví, vyber adresu ze svého adresáře, nebo i několik adres. Klikni *NEXT*.

Poslední pravidlo vyber „*DELETE IT*“ a potom *FINISH*. Email, která dojde z vybraných adres bude vymazána okamžitě po příjmu - r -

Poznámky redakce

Máš-li zájem dostat upozornění, že je na Internetu nová STOPA, tak pošli svoji Email. Všichni co poslali poštovně na STOPU, mají předplaceno aspoň jedno DVD ročně. Příspěvek na STOPU je také dobrovolný.

Redakce nemusí souhlasit s obsahem článků, které jsou otištěny. Odpovědná je osoba pod článkem podepsaná a tam se také obraťte s případnými dotazy a výhradami.

S redakcí začal spolupracovat Zdeněk Nossberger jako gramatický poradce. Protože externí člen redakce Zdeněk Nossberger trpí nevyčísitelnou alergií na gramatické chyby, bylo mu v rámci léčebné terapie doporučeno provádět korekce případných češtinářských nedostatků v příspěvcích do Stopy.